

Видається з благословення Блаженнішого Митрополита Київського і всієї України Володимира,
Предстоятеля Української Православної Церкви

КУПОЛ

kupol.org.ua

5 (31) 2014

Блаженніший
Митрополит Київський
і всієї України
Онуфрій:
«Бог покликав мене,
і я пішов»

Духовное
наставничество

Когда у семьи
еще есть шанс...

Когда все
раздражает...

Бережіть життя для Щастя!

Дорогі друзі!
Кожен із нас, хоч яким би віддаленим той час не здавався, звітуватиме перед Творцем за кожен прожитий день, за кожне своє слово.

Звіт – неминучий. Безапеляційний. Як опинитися по Праву Руку? Бути відповідальним перед Богом і собою вже сьогодні, просто тепер!

Відповідальність – торжество правди, бо «нема нічого прихованого, що не відкрилося б» (Мф. 10, 26). Земний суд недосконалий, Суд Божий – Страшний!

Уникання відповідальності – норма нашого гріховного життя. Бути відповідальним перед людьми складно. Перед Богом – іще складніше. Він нас бачить наскрізь. Бути безвідповідальним – бути лукавим. Утім, лукавство можливе лише перед людиною.

Щодня ми робимо вибір: бути з Господом чи ні. Страх засмутити Його – запорака нашого вічного життя.

Бог дарував нам свободу вибору. Ми самі несемо повну відповідальність за кожен помисел, кожную дію або ж бездіяльність. Помиляємося, але мусимо виправитися. Виправитися через покаєння.

Головне – пам'ятати, що «всім нам належить стати перед судом Христовим, щоб кожному одержати згідно з тим, що він робив, живучи в тілі, добре або лихе» (2 Кор. 5, 10).

Протоіерей Олег Мельничук

4 Ікона Божої Матері Іверська (Вратарниця, Портайтисса)

5 Святитель Нектарій Егінський

6 Блаженніший Митрополит Київський і всієї України Онуфрій: «Бог покликав мене, і я пішов»

8 Духовное наставничество

10 Життя під Куполом

12 Когда у семьи еще есть шанс...

14 Індустрія молодості, або Яка краса врятує світ?

16 Когда все раздражает...

18 Відповіді священника

19 Православний місяцеслов на листопад

01015, м. Київ, вул. Старонаводницька 8/6,
церква на честь Різдва Пресвятої Богородиці
тел.: (044) 360-04-10,
e-mail: office@kupol.org.ua
http://www.kupol.org.ua

Свідоцтво про реєстрацію: КУ №591-229Р,
видане Міністерством юстиції України від 08.07.2011

Друк: ТОВ «СІТІ КИЇВ ПРИНТ»

Наклад: 2 000 прим.

**Дякуємо родині Українських
за допомогу у виданні журналу**

Головний редактор:
протоіерей Олег Мельничук
Відповідальний редактор:
Оксана Фартак

Автори:
Іоан Сухоняк, Галина Криган,
Анастасія Бондарук,
Наталія Шпильова

Літературний редактор:
Ольга Хмельовська

Дизайн та верстка:
Олеся Стеценко

Ікона Божої Матері Іверська (Вратарниця, Портаїтисса)

Ікона Божої Матері Іверська – одна з найбільш відомих та шанованих у православному світі ікон Пресвятої Богородиці.

Історія образу розпочалася в IX столітті у великому поселенні поблизу міста Нікеї за часів царювання імператора-іконоборця Феофіла (829-842 рр.).

Неподалік Нікеї жила благочестива вдова із сином, її стараннями було упоряджено церкву. Коли в ікону Богородиці, яка там перебувала, вдарив списом один із воїнів-іконоборців, зі святого лика потекла кров. Намагаючись урятувати ікону від осквернення, після ревної молитви до Богоматері вдова опустила її в море і з радістю побачила, що вона не пішла під воду, а у вертикальному положенні попливла на захід. Після цього, Провидінням Божим, її син вирушив у Грецію і прийняв у Афонському монастирі постриг. Від нього братія й дізналася про ікону, пущену на воду його матір'ю.

Одного разу ченці Іверського монастиря побачили на морі вогняний стовп, що сягав неба, а в його основі була ікона Богоматері. Явлення тривало кілька днів та ночей,

а з наближенням монахів образ віддалявся.

Після ревної молитви преподобного старця Гавриїла Пресвята Богородиця явилася йому і сказала: «Сповіді настоятеля та братію, що Я хочу дати їм

образ Мій задля покрову та допомоги, тож увійди в море і рушай із вірою хвилями. Тоді всі пізнають любов Мою та благовоління до вас». На ранок монахи з молебним співом рушили до берега і старець безбоязно

пішов по воді й сподобився прийняти на руки чудотворну ікону.

Її поставили у влаштовану на березі каплицю і три доби звершували перед нею молитви.

Потім перенесли до соборного храму монастиря. Наступного дня ікони не знайшли на місці, а виявили над монастирськими воротами. Її повернули назад, але на ранок вона знову опинилася над воротами.

Так повторювалося кілька разів, поки Пресвята Богородиця знову не явилася преподобному Гавриїлу і не сказала: «Не на те Я прибула, щоб ви охороняли Мене, а щоб Я охороняла вас... Доки ікона Моя буде у вашому монастирі, доти благодать та милість Сина Мого до вас не ослабне».

Ченці збудували надвратну церкву, в якій чудотворна ікона перебуває й донині.

Православні греки називають ікону Портаїтисса – тобто Вратарниця, а за місцем явлення на Афоні її іменують Іверською.

Історія Іверського монастиря зберегла багато випадків чудесної помочі Божої Матері: порятунок обителі від варварів, поповнення запасів пшениці, вина та оливи, зцілення хворих тощо.

**Дні вшанування
Іверської ікони Божої Матері:
25 лютого (н. ст.),
26 жовтня (н. ст.),
вівторок Світлої седмиці**

Святитель Нектарій Егінський

**День вшанування
святителя Нектарія Егінського:
22 листопада (н. ст.)**

Любов святителя до народу, а ще більше добротне та чисте життя його викликали в задрісників ненависть. Впливові люди патріаршого двору побоювалися, що всезагальна любов до нього введе його в претенденти на патріарха Александрійського, оскільки Софроній був уже в літах. Вони обрехали Нектарія, звинувативши не

тільки в посяганні на патріаршество, а й у аморальності. Митрополита Пентапольського звільнили у відставку і зобов'язали залишити єгипетську землю.

Ворожість тінню переслідувала Нектарія і в Афінах, куди він перебрався. Марно ходив він інстанціями, його ніде не хотіли приймати. Але Господь воздав йому за

терпіння. Серед численних духовних чад біля владики зібралися кілька дівочь, що воліли присвятити своє життя Господу. Тож коли на острові Егіна Нектарій знайшов древні монастирські руїни, він заснував там жіночу обитель. За одкровенням Божим святитель увів інститут дияконів, що давно зник із практики Православної Церкви.

Земне життя святителя тим часом хилилося на захід. Відчуваючи це, він молився, щоб Господь продовжив дні його, аби завершити всі справи в монастирі, і, як усе життя, смиренно додавав: «Нехай буде воля Твоя!»

Ракова хвороба, проте, взяла своє, і Нектарія відправили до лікарні для безнадійно хворих, де він два місяці провів у муках. У день святкування архістратиго Божого Михайла й усіх Небесних Сил Господь призвав до Себе його душу. Відразу після відходу до Господа тіло святого почало мироточити. Коли труну привезли на Егіну, весь острів вийшов його провести. Руки та обличчя угодника Божого щедро мироточили. Поховали святителя Нектарія в склепі монастиря. Кілька разів із різних причин склеп відкривали і щоразу переконувалися, що тіло нетлінне. Залишилися нетлінними навіть покладені дівчинкою в труну фіалки...

Блаженніший Митрополит Київський і всієї України Онуфрій: «Бог покликав мене, і я пішов»

Любі читачі нашого журналу, пропонуємо до вашої уваги уривки з інтерв'ю Блаженнішого Митрополита Київського і всієї України Онуфрія з нагоди його інтронізації.

Під час вашого чернечого подвигу були поруч із вами люди, які стали для вас свого роду духовним ідеалом?

У Лаврі були інокі, які стали взірцем у житті і служінні Богові та Церкві. Особливо архимандрит Кирил (Павлов). Він і зараз живий, хоча й хворіє, – йому 95 років... Він був авторитетом не тільки для мене, а для багатьох. Пройшов усю війну, вступив до семінарії, був дуже смирним монахом. Напевно, за те, що він усіх любив, і його любили і поважали.

Блаженніший Митрополит Володимир у інтерв'ю казав, що колись люди співали як із радісної нагоди, так і з сумної. А зараз усі мовчать...

Думаю, що сьогодні світ пішов трохи іншою дорогою розвитку. Сучасні засоби комунікації, інформації заганняють людину в іншу площину життя – нереальну. Спілкування відбувається через Інтернет, скайп. Одна річ, коли ми сидимо й бачимо одне одного, – може, не стільки слів скажемо, але більше зрозуміємо, адже часто емоції кажуть більше, ніж слова.

А ця нереальна площина людину зв'язує. Нереальність – це якась неправда, а неправда – то гріх, а гріх зв'язує людину. Людина цього не усвідомлює, вона зв'язана гріхом, як путами, і не може розправити груди й заспівати.

Ваше Блаженство, як Церква має здійснювати місію, якщо в священників дуже багато парадіан і сил благовістувати часто просто бракує?

Священик благовістує щонеділі, щосвята, і двері Церкви відчинені всім. Хто хоче, може прийти й послухати благовістя.

Благовістувати – це не означає, що священник має в неділю чи на свято бігти на базар, коли там повно народу, чи в суботу на стадіон, коли там футбольний матч. Благовістя звершується в храмі. І Спаситель, коли ходив по землі, часто навідувався до синагоги, де збиралися віруючі, і там проповідував. Бувало, і в пустелі проповідував, але люди йшли до Нього і Він для них говорив. Зверніть увагу, що не Христос ішов до людей, а люди йшли до Христа.

Можна сказати: а чому б священнику не піти туди, де його не чекають?

Я можу піти в будь-яке місце, але людині, яка не хоче мене чути, я не принесу жодної користі, хоч і казатиму корисні та добрі слова. Якщо людина готова прийняти слово Боже, вона йде, шукає, де б його почути. Людина має бути готова прийняти слово.

Який святий вам особливо близький?

Я люблю всіх святих. Але якщо брати творіння святих отців, їхній спадок, то мені дуже подобаються святих Василій Великий та Ігнатій Брянчанінов.

Люблю своїх небесних покровителів, які моляться за мене перед Богом. Шаную преподобного Сергія, який мене прийняв у свою обитель, коли я був «поношенням для мира и уничижением у людей». І преподобним киево-печерським вдячний, адже вони також покривають своїми молитвами мене, грішного.

Ваше Блаженство, чи є у вас улюблене місце в Україні або в світі?

Такого місця, куди б прагнув понад усе, немає. Але затишно мені там, де я народився, – у Чернівецькій області, люблю там бувати.

У світі теж немає такого місця, крім Афона та Єрусалима. Багато разів був у Америці, Канаді, Німеччині, в Австралії одного разу. Кожен континент, кожна країна по-своєму красиві, але це земля.

Чи користуєтеся ви мобільним телефоном, Інтернетом, дивитися телевизор? Звідки взагалі отримуєте інформацію?

Телевізор дивлюся, мобілками користуюся епізодично, сам не ношу. Інтернет – дуже рідко, користуюся переважно роздрукованими матеріалами, які мені готують.

Щодо Інтернету хотів би сказати, що якщо потрібно за своїми професійними обов'язками, то можна користуватися, але стільки, скільки потрібно для роботи. Але якщо це як хобі, то я радий би якнайменше туди заглядати, особливо молодим людям. На них Інтернет справляє дуже негативний вплив.

До мене як до священника звертається багато людей, у яких діти серйозно хворіють. Діти малі не вміють себе контролювати і без міри сидять в Інтернеті. З ними починає коїтися щось незрозуміле, вони відриваються від реальності, живуть у віртуальному світі. Я б радий молодим людям більше

читати: Святе Письмо, книги, газети, послухати когось, хто каже слово, а менше користуватися всіма цими електронними засобами.

Ваше Блаженство, війна заходить до наших осель через екрани телевізорів, повідомлення в газетах. Напевне, так само зараз настав час духовної мобілізації, і ця мобілізація не менш важлива, ніж військова?

Нам потрібно себе духовно зміцнювати. Тому що часи непрості, відповідальні. І кожна людина, крім спільних для суспільства випробувань, має якусь власну спокусу. Для того щоб перемогти всі випробування, потрібно бути духовно міцним, сильним. І ця міць дається через молитву. Творення добрих справ – це теж добре, але молитва важливіша.

Потрібно щоб люди виділяли час на молитву, особисто зверталися до Бога. У молитві можна себе повністю реалізувати: принести Богові і своє покаяння, і подяку, і попросити те, що потрібно. Усе для себе людина може отримати в зверненні до Бога, тому молитві слід приділяти особливу увагу.

За матеріалами сайту news.church.ua

Духовное наставничество

В Православии очень важное место занимает духовная жизнь человека. Но чтобы она правильно проходила, нужен опытный человек, который уже давно ведет такую жизнь. Эти люди называются духовниками, или духовными наставниками.

Духовник в узком смысле – это священнослужитель, совершающий Таинство исповеди, в более глубоком смысле – это руководитель духовной жизни человека, ведущей ко спасению.

Чем человек смиреннее, тем меньше полагается на свои рассуждения и сильнее нуждается в совете того, кто духовно опытнее его.

Особенно важно в нынешнее время иметь духовного руководителя, который мог бы оградить человека от заблуждений. Потому что не каждый верующий верно и неискаженно понимает вероучительные истины.

Но руководить духовной жизнью может не каждый священник. Для того чтобы дать духовный совет, необходим дар рассуждения, духовный опыт, он должен сам стремиться исполнять евангельские заповеди и заповеди святых отцов, нужна особая благодать, которую можно стяжать только личным христианским подвигом.

Конечно, человек выбирает сам духовного руководителя. Доверять свою душу первому встречному не нужно! Подобно тому как, заботясь о телесном здоровье, человек ищет хорошего врача, так же, заботясь о здоровье души, нужно постараться найти хорошего духовника и ходить к этому врачу души регулярно.

Духовное руководство, или наставничество, необходимо для того, чтобы душа не сбилась с пути, ведущего ко спасению. В этом случае очень помогает, например, чтение духовных книг, однако, не имея духовного руководителя, человек может истолковывать прочитанное

на свой лад и таким образом впасть в ересь. Для примера: человек, который едет куда-то на машине, но плохо знает дорогу, может смотреть в карту, однако, кроме этого, он останавливается, чтобы спросить, как ему проехать, как не сбиться с пути, хорошая ли впереди дорога. Если же не спросит, то может подвергнуться опасности, или свернет не туда, куда нужно, и окажется в другом, ненужном ему, месте, или свернет на непроезжую дорогу.

Конечно, может быть и такое: человек спрашивает, как ему проехать, однако, услышав в ответ, что нужно повернуть в другую сторону, продолжает свой маршрут и в итоге попадает не туда, куда стремился.

А еще он может не обратить внимания на те дорожные опасности, о которых его предупреждали, и с ним может произойти какая-нибудь неприятность. Указывающий же ему правильную дорогу и предупреждающий: «Будь внимателен: в таком-то месте крутой поворот, а в таком-то – дорога пролегает по краю высокого обрыва!..», – получает свою награду.

То же самое происходит и в духовной жизни. Верующему необходимо иметь духовного руководителя, который помогал бы ему посредством Таинства исповеди, давал советы. Только так человек может вести духовную жизнь и быть уверенным в том, что находится на верном пути.

Нужно помнить, что духовник, или духовный наставник, не должен решать его проблемы, он может только помочь сделать правильный выбор, при этом не навязывая своих решений.

Очень важно найти такого наставника, который был бы духовно опытным, но вместе с тем давал бы своим духовным чадам свободу, позволяя бы им развиваться в этой свободе и в нужный момент советовал, оставляя, однако, право принимать эти советы или не принимать...

*Священник
Иоанн Сухоняк*

**ОТКРЫВАЙ
ДУХОВНЫЕ БОЛЕЗНИ
СВОИ ОТЦАМ ТВОИМ,
ЧТОБЫ ИСПЫТАТЬ
ПОМОЩЬ
ОТ СОВЕТОВ ИХ.
*Преподобный Исаия***

ЖИТТЯ ПІД КУПОЛОМ ПРЕСТОЛЬНЕ СВЯТО НАШОГО ХРАМУ

▲ Святковий передзвін

▲ Маленькі парафіяни в очікуванні Святого Причастя

Найменший причасник ▼

▲ Дитяча сповідь

Наша церковна сім'я ▼

▲ Найтепліші хвилини служби – благословення настоятеля: слова підтримки є для кожного

Вихованці дитячого клубу вітають настоятеля із 13-ю річницею хіротонії

Святковий хресний хід навколо храму

Когда у семьи еще есть шанс...

Начиная свою психологическую практику, я верила, что с разводами дела иметь не придется. Ведь ко мне приходят православные люди, а они-то точно расходятся не собираются. Однако жизнь показала, что мои надежды были слишком наивны. Работать приходится как с людьми воцерковленными, так и с только обращенными к Церкви и даже с пока еще задумывающимися над этими вопросами.

Да, иногда действительно удается уберечь семью от распада, когда для этого имеется взаимное желание супругов. Но ведь часто, к сожалению, люди обращаются, уже приняв какое-то решение, или к твердому решению пришел один из супругов, и тогда мало что можно изменить. И просьба к психологу только одна: помогите пережить процесс развода максимально мягко и мирно. Чтобы вред для всех членов семьи свести к минимуму.

Так вот, хотелось бы поделиться мыслями, какие обстоятельства говорят о том, что надежда на воссоединение семьи все-таки осталась либо что ее почти нет.

У кого есть ресурс

Процесс восстановления отношений очень трудоемкий и длительный. К ухудшению семейного взаимодействия приводят не только ошибки поведения, но и сложности характеров супругов.

Поэтому чтобы что-то изменилось, каждому неплохо увидеть свой «вклад» в проблему и начать работать над собой.

Если ни у кого уже нет на это ни сил, ни желания, то помочь очень сложно. Если хотя бы один хочет и находит на такую работу силы, то, меняясь сам, он меняет остальных членов семейной системы. Такому человеку открывается возможность подхода к «ушедшей в глухую оборону» второй половине. Тогда, видя положительные изменения, у всех появляются надежда и смысл работать над отношениями. Те же, кто находит в себе силы, часто побеждают, и у них открывается возможность выстраивать принципиально новые отношения.

Кто виноват

Сложно помочь парам, которые определили, кто слабое звено, кто во всем виноват. В принципе, такой ход выгоден многим системам. Каждый получает свое. «Невиновные» – свободны от нравственных терзаний и возможность дальше не замечать истинных причин собственных поступков, оправдываясь: «Это ты виноват/та!» На заднем фоне звучит стройный хор голосов друзей и соседей: «Это он во всем виноват! А ты сама праведность!..» Напевают они на разный лад, улаждая слух «сильного звена».

А согласившийся на роль во всем виноватого подпитывает таким образом свои бессознательные фантазии о собственной грандиозности: «Раз я во всем виноват, значит все от меня и зависело. Да, я плох, но каким же грандиозными возможностями (например, попортить кому-то жизнь) я обладаю!» Конечно, сознательно так никто не думает, но бессознательное на то и бессознательное, чтобы не осознаваться. Если в таких семьях ресурс и остался, то расходуется он исключительно на то, чтобы продолжать игру: «Ты во всем виноват!» или «Посмотрите, до чего вы меня довели!»

Новые горизонты

Обычно пары, внутренне готовые к разводу, приходят уже с надеждой на новые отношения. И кто-то из супругов может поделиться своими надеждами на того или иного избранника, а может даже рассказать о новом чувстве.

Не хочется примерять роль Бабы-яги, которая все время против, поэтому расскажу притчу.

Один голубь постоянно менял гнезда. Неприятный острый запах, исходивший от гнезда, был невыносим для него. Он горько жаловался на это мудрому, старому, опытному голубю. А тот все кивал головой и наконец не выдержал: «Оттого, что ты постоянно меняешь гнезда, ничего не изменится. Запах, который тебе мешает, исходит не от гнезд, а от тебя самого!» Да, мы можем обвинять кого-то и надеяться, что в новом гнезде будет лучше. Но зачастую и в своих новых отношениях мы сталкиваемся со старыми проблемами.

Поэтому если супруги позволили себе полностью отдаться во власть

«иллюзий счастья», улететь на крыльях фантазий – «в новой семье все будет хорошо!», то, скорее всего, возможности помочь семье нет. Если же удастся спуститься на землю, то у семьи есть шанс.

Найти себя

Многие статьи на тему развода начинаются с того, что мужчина собрался уходить... Однако в моей практике почти все случаи разводов начинались с того, что женщина отказывалась что-то терпеть.

Были ли это раздражительность и грубость мужа, тотальное поглощение ее личности семейными обязанностями, отсутствие любви и влечения к мужу, понятно становится одно: женщина потеряла себя в попытках быть хорошей женой и матерью. А потеряв себя, она утрачивала смысл своей семейной жизни. Ведь при всем богатстве смыслов смысл, который ведет нас по жизни, может быть только личным, т.е. рожденным из глубин своей субъективности.

К сожалению, невозможно описать все многообразие надежд на сохранение отношений и их отсутствия в каждой семье. Хотя читатель, оказавшийся перед проблемой: «А есть ли у нашей семьи шанс?» – может попытаться самостоятельно это определить. Для этого важно понаблюдать не количество ссор, а те чувства, которые вы испытываете друг к другу. Есть ли среди них теплота, радость, забота, любовь. Можете ли вы быстро продолжить фразу: «Мне так важно, что ты даешь мне...» или «Мне так ценно, что ты нуждаешься во мне в случае...» Если вы можете продолжить эти предложения, то, может, у вас все еще впереди.

В любом случае ресурс можно почерпнуть у героев истории: «Муж и жена сидели у окна в своих креслах. Жена медленно произнесла: «Мне так грустно». Муж ответил: «Я чувствую печаль». Жена проговорила: «Какая-то безнадежность во всем». Муж вторил ей: «Да, понимаешь свою беспомощность». Жена изрекла: «Просто тоска!» Мужчина вскочил на ноги и в ответ радостно воскликнул, падая перед женой на колени: «Дорогая! Как я люблю тебя! Мы всегда чувствуем одно и то же! Какое редкое согласие!»»

Взаимности вам, дорогие читатели!

Анастасия Бондарук

Індустрія молодості, або Яка краса врятує світ

Упродовж віків уявлення про красу змінювалися непомірну кількість разів, і часто-густо кардинальним чином. Змінювалися стандарти ідеальної ваги, зросту та пропорцій тіла, при цьому незмінним залишалися наявність у кожного покоління свого еталону краси та бажання його наслідувати.

Чому так і навіщо це потрібно – спробуймо з вами з'ясувати. А також поміркуймо про те, з чим прийдемо до Господа Судного дня і про що варто думати сьогодні: про удосконалення фізичної оболонки чи насамперед про наповненість власної душі.

З поетами складно сперечатися: вони дуже тонко відчують істину і напрощуд вдало вмюють її висловлювати. Окрему книгу про стандарти жіночої краси, як не дивно, містить і Святе Письмо – це Пісня Пісень царя Соломона. У ній оспівується не лише зовнішня краса нареченої, а й гармонія її душі, яка розкривається через кохання, немов трояндовий пуп'янок під променями вранішнього сонця.

Підраховано, що в Біблії слово «краса» зустрічається 15 разів. Воно стосується і жіночої вроди, і навколишньої природи, і питань людської моралі. Так, наприклад, у Книзі Премудрості Ісуса, сина Сирахового, ось що сказано про жінку: «Що сонце, яке сходить на висотах Господніх, те краса доброї дружини в оздобленні дому її; що світильник, який сяє на святому свічнику, те краса лиця її в зрілому віці...» (Сир. 26.20-22). У цих словах – мудрість тисячоліть, і не зважати на те не можна. А ще там є рядки, які визначають, який союз чоловіка та жінки є щасливим: «Щасливий чоловік доброї дружини, і число днів його – подвійне. Дружина добродіє на радіє свого чоловіка і літа його наповнить миром; добра дружина – щаслива доля: вона дається в наділ тим, хто боїться Господа; з нею у багатого і бідного – серце задоволене й лице повсякчас веселе» (Сир.26.1-4). Тож не дарма кажуть: нащо той клад, коли в сім'ї лад. А лад у родині здатна підтримувати лише добра та мудра жінка, і зовнішність її тут зовсім ні до чого.

Култ краси та привабливості людського тіла прийшов до нас із Заходу. Слов'янські народи завжди вирізнялися добропорядністю. Дівчина, яка сором'язливо колупає піч, як до батьківської хати прийшли свати, – типовий тому приклад. І вона не вийде зі свого сховку, аж поки батьки не оголосять про своє рішення.

Хизуватися вродою чи вбранням перед нареченим – це не в традиціях нашого народу. А ось вишитими власноруч рушниками для сватів та сорочкою для нареченого – у пошані, бо видно, яка з дівчини буде господиня. «З лиця води не пити» – також наша народна мудрість. Однак цього не можна сказати про реалії сьогодення.

Якщо дівчина не вміє готувати, не має власного житла та професійних здобутків, їй залишається лише вміло «піднести» свою привабливість чоловікові, аби він компенсував власними статками те, чого їй гостро бракує. Вродливе личко та струнка фігура для такої жінки – за сіб маніпуляції, і, звісно ж, вона буде дбайливо доглядати себе. Індустрія краси пропонує сьогодні багато послуг, зокрема й омолодження. Тож гортаючи модні журнали, вона

та ангелів, більше ніж очевидно. І як не прикро, та на більшість людей воно таки діє, і на це є логічні пояснення. По-перше, масова свідомість автоматично підносить на п'єдестал того, хто демонструє свою непересічність, унікальність, несхожість на інших; по-друге, пересічним людям завжди потрібен приклад до наслідування, який визнає добра частка суспільства; по-третє, вибір кумира та ототожнення себе з ним змушує людину відчувати свою приналежність до світу великих: мого кумира знають усі, тож якщо я буду схожим на нього, мене також впізнаватимуть і визнаватимуть, а це прямий шлях до успіху та слави. Тому і заповідь дано: не створюй собі кумира. Кожна людина має подобу Богу, і сліпо копіювати когось іншого – це свідомо знищувати свою особистість, образ, який дав тобі Господь із народження.

**ГОСПОДЬ ЗУСТРІЧАТИМЕ НАС
У ЦАРСТВІ СВОЄМУ НЕБЕСНОМУ
ЗА НАШОЮ ДУШЕЮ. ЯКОЮ ВОНА
ПОСТАНЕ ПЕРЕД ТВОРЦЕМ –
ЗА ЦЕ ВІДПОВІСТЬ КОЖЕН ІЗ НАС
СУДНОГО ДНЯ**

з кожним відвідуванням салону краси все більше й більше походитиме на голлівудський еталон.

Із появою кінокамери та розвитком ЗМІ ідеали краси почали формувати вже не біблійна та народна мудрість, а світ кіно, моди та глянцю зі своїми «професійними красунями», які, власне, на індустрію краси і працюють. Навіть поняття таке з'явилося – «ікона стилю». Те, що воно має на меті підмінити собою розуміння справжньої божественно-іконографічної краси Пресвятої Богородиці, святих мучениць

Кажуть, зустрічають за одягом, а проводжають за розумом, але Господь зустрічатиме нас у Царстві Своему Небесному за нашою душею. Якою вона стане перед Творцем – за це відповідь кожен із нас Судного дня. Тоді душа не матиме фізичної оболонки, тож сказати Богові: «Я примножував дану Тобою тілесну красу!» – ніхто не зможе. А «младенческая грація души», як у М. Заболотського, матиме в Його очах велику цінність, як у очах наших діамант чистої води...

Наталія Шпильова

КОГДА ВСЕ РАЗДРАЖАЕТ...

«КОГДА ТЫ В НЕТЕРПЕНИИ ИЛИ РАЗДРАЖЕН – ОГЛЯНИСЬ НАЛЕВО И СПРОСИ СОВЕТА У СВОЕЙ СМЕРТИ. МАССА МЕЛОЧНОЙ ШЕЛУХИ МИГОМ ОТЛЕТИТ ПРОЧЬ, ЕСЛИ СМЕРТЬ ПОДАСТ ТЕБЕ ЗНАК, ИЛИ ЕСЛИ КРАЕМ ГЛАЗА ТЫ УЛОВИШЬ ЕЕ ДВИЖЕНИЕ, ИЛИ ПРОСТО ПОЧУВСТВУЕШЬ, ЧТО ТВОЙ ПОПУТЧИК – ВСЕГДА РЯДОМ И ВСЕ ВРЕМЯ ВНИМАТЕЛЬНО ЗА ТОБОЙ НАБЛЮДАЕТ»

**«ПУТЕШЕСТВИЕ
В ИКСТЛАН»,
КАРЛОС КАСТАНЕДА**

Это цитата писателя весьма далекого от христианства, но в этих словах солидарного с преданием Православной Церкви. Что если не память смертная гасит страсти, бушующие в наших душах. А раздражение и нетерпение – это эмоциональные проявления такой серьезной и разрушающей страсти, как гнев. Гневливый человек – это человек гордый. Гордым Бог противится, а смиренным дает благодать. Чтобы попытаться разобраться в страстях и в их эмоциональных проявлениях, нужно дать определение этим понятиям.

Страсти – это бурные, насыщенные переживания, которые субъективно оцениваются как исключительные, неподвластные самоконтролю, подавляющие волю человека.

Ощущения – это результат деятельности наших чувств (зрения, слуха, обоняния, осязания, вкуса и мышечно-суставного чувства, которое определяет положение тела в пространстве).

Эмоции – это ярко выраженные субъективные переживания удовлетворения или неудовлетворения наших потребностей. Эмоции могут возникать самопроизвольно, но поддаются самоконтролю.

Чувства – высококодифференцированные эмоциональные переживания, имеющие предметный характер, которые человек может контролировать.

Таким образом, мы видим по этим определениям, что чувства и эмоции человек может контролировать, а страсти подавляют волю человека.

Само слово «раздражение» заимствовано из старославянского, где образовано приставочным способом от глагола «дражати», что означает дразнить. Лукавый дразнит нашу гордость, находя лазейки в душе каждого из нас. И как важно внутреннее трезвение, отслеживание всех своих чувств

и эмоций, отсекаание всего, что может нас разрушить изнутри. Раздражительность, недовольство людьми вызывается завистью, недоброжелательностью к ним. А главная причина зависти – отсутствие самопознания, своего дела в жизни.

Завистью мучаются люди, не нашедшие себя и своего предназначения в этом мире. От этого они впадают в раздражение, а часто и в остальные страсти. Святой Исаак Сирий говорил: «Как зависть есть скорбь, то у завистливого человека столько скорбей и страданий, сколько у других различных благ и совершенств. Эта болезнь есть начало вечных скорбей, залогов бесконечных страданий. Дьявол мучится такою мукою, и завистливые на земле могут ощущать и понимать, что такое мучения адские».

Найти свой путь в жизни, обрести себя, развить Богом данные таланты – вот залог отсутствия страстей, особенно таких, как гнев и его эмоциональное проявление – раздражение.

Люди, нашедшие себя, отличаются еще одной чертой – они умиротворены. Они обрели главное богатство – душевный мир. Для христианина главное – сохранить мир в душе. Старец Алексей Зосимовский говорил молодым супругам: «Я вам не желаю ни богатства, ни славы, ни успеха, ни даже здоровья, а лишь мира душевного. Это самое главное. Если у вас будет мир, вы будете счастливы».

С чем можно сравнить душевный мир? Сравним его с домом, где фундамент – чистая совесть, стены и крыша – единство эмоций, воли и разума.

Оптинский старец Никон говорил: «Когда на душе спокойно, тогда чего же еще желать?»

Также уместно вспомнить и слова великого старца Серафима Саровского: «Стяжи дух мирен, и вокруг тебя спасутся тысячи». Это и есть цель и смысл жизни христианина.

Галина Криган

Відповіді священника

Доброго дня, отче Олеже.
Я часто приходжу до вас у храм на службу і бачу, як багато діточок сповідаються, інколи навіть більше, ніж дорослих. Моєму онуку вісім років, але він ще не сповідався. Порадьте, як краще підготувати дитину до цього великого таїнства.

(Ірина)

Ірино, дякую вам за запитання. Щодо сповіді дітей, то вважаю, що вона повинна відбуватися з моменту, коли дитина сама усвідомила, що непослух батькам або вчинення шкоди – це неправильно, гріх. Перша сповідь якраз тоді й потрібна. Канонічні вимоги до першої сповіді наступні: сім років – це та межа, коли дитина вже усвідомила, що є гріхом. Але дозволю собі додати: таку канонічну норму було прописано в інших суспільних реаліях. Сьогодні інформаційний світ настільки змінив людство і власне природу дитинства, що дитина стає дорослою вже з чотирьох - п'яти років. Тому вважаю, що сповідатися потрібно від того часу, коли дитина починає усвідомлювати, правильно вона чинить чи неправильно. Як це зробити? Підійти до священника і з ним обговорити. Тому я на вас чекаю.

Доброго дня, отче Олеже.
Лише кілька місяців, як я почала відвідувати церкву, тож намагаюся багато читати православної

літератури, щоб краще розуміти, що відбувається під час богослужіння, але запам'ятати молитви не вдається. Чи можна молитися своїми словами?

(Тамара)

Дякую вам за запитання, Тамаро, і за те, що ви почали відвідувати церкву.

Православну літературу варто читати через призму порад священника. Оскільки ви нещодавно прийшли до церкви і є ще немовляма у вірі, то вам потрібно читати літературу, яка відповідає вашому духовному розвитку, а це може визначити духівник.

Щодо розуміння молитов. Так, молитися потрібно своїми словами, але є молитви, написані святими отцями. У них є дух, особлива ревність у Бозі. Тому вважаю за потрібне використовувати цей потужний арсенал задля того, щоб Господь почув і подав те, про що просите.

Добрий день, отче Олег.
Я уже давно хожу в церкву, часто посещаю різні монастири, і за последние несколько лет у меня накопилось множество маленьких иконок, которые покупала в каждой поездке. Что с ними делать, как правильно хранить?

(Ольга Николаевна)

Спасибо, Ольга Николаевна, за вопрос.

Посещать монастыри – дело благое, но посещение монасты-

рей не есть цель. Это средство для того, чтобы познать Бога. Покупая иконки, вы тем самым выражаете веру. Однако икона – это не просто полиграфия, но в первую очередь образ того или иного святого, это святыня, к которой нужно относиться с благоговением.

Если полиграфия устарела и уже не имеет надлежащего вида, то ее можно сжечь или отнести в храм.

Но коллекция икон – это профанация веры, посещение монастырей по принципу: чем больше, тем лучше – это неправильное понимание веры. Есть опасность инфляции религиозных чувств и дефолта веры.

Здравствуйте, отец Олег.
Можно ли крестить ребенка в крестильной одежде сестры или брата или же лучше крестить в новой? Мне сказали, что если крестить детей в одной одежде, то они будут более дружны и близки. Так ли это?

(Владислав)

Спасибо за вопрос, Владислав. Одежда не имеет никакого отношения к чувствам между детьми. Крестить в одежде брата или сестры не запрещено, все это на усмотрение родителей. Последнее время я пользуюсь принципом: любое ваше решение будет правильным по отношению к своему ребенку, но правильным не из-за того, что оно мудрое, верное, благополучное, благословенное – а из-за того, что оно родительское.

Добрий день.
Моя дружина кілька років тому зробила аборт. Зараз вона покалася в цьому, постійно молиться. Чи потрібно каятися і мені, якщо я не заперечував проти переривання вагітності, чи досить тільки її каяття?

(Віталій)

Дякую вам за запитання, Віталію. Гріх – це злочин. Ви – його співучасник, оскільки не заборонили дружині переривати вагітність. Вважаю, що це все варто обговорити зі священником, оскільки потрібно визначити обставини злочину та міру покарання – від покаяння на сповіді до епитимії.

Дякую вам за діалог!

Православний місяцеслов на листопад

1 листопада	ДИМИТРІВСЬКА ПОМИНАЛЬНА СУБОТА Прор. Іоїля. Мч. Уара і з ним семи вчителів християнських Перенесення мощей прп. Іоанна Рильського Блж. Клеопатри та сина її Іоанна	15 листопада	Мчч. Акиндина, Пігасія, Афонія, Єлпідифора, Анемподиста та інших із ними Прп. Маркіана Кіринейського
2 листопада	Вмч. Артемія Прав. отрока Артемія Веркольського	16 листопада	Мчч. Акепсима еп., Іосифа пресвітера та Аїфала диякона Оновлення храму вмч. Георгія в Лідді
3 листопада	Прп. Іларіона Великого Перенесення мощей свт. Іларіона, еп. Меглінського Прп. Іларіона, схимника Печерського, в Дальніх печерах	17 листопада	Прп. Іоаннікія Великого
4 листопада	Казанської ікони Божої Матері Семи отроків у Ефесі: Максиміліана, Іамвліха, Мартиніана, Діонісія, Антоніна, Константина (Єксакустодіана) та Іоана Мчч. Олександра, еп., Іраклія воїна та жон Анни, Єлисавети, Феодотії та Гликерії	18 листопада	Мчч. Галактіона та Єпистимії Апп. від 70-ти Патрова, Єрма, Ліна, Гаїя, Філолога Свт. Григорія, архієп. Александрійського
5 листопада	Апостола Якова, брата Господнього по плоті Прав. Якова Боровицького, Новгородського чудотворця Свт. Ігнатія, патр. Константинопольського	19 листопада	Свт. Павла, патр. Константинопольського, спов. Прп. Варлаама Хутинського Прп. Луки, економа Печерського, в Ближніх печерах
6 листопада	Ікони Божої Матері «Усіх скорботних Радість» Прпп. Арефи, Сисоя та Феофіла, затворників Печерських, у Ближніх печерах	20 листопада	Мчч. у Мелітині: Іерона, Ісихія, Никандра, Афанасія, Маманта, Варахія, Калініка, Феагена, Никона, Лонгина, Феодора, Валерія, Ксанфа, Феодула, Калімаха, Євгенія, Феодоха, Острихія, Єпіфанія, Максиміана, Дукитія, Клавдіана, Феофіла, Гігантія, Дорофея, Феодота, Кастрикія, Аникити, Фемелія, Євтихія, Іларіона, Діодота і Амоніта
7 листопада	Прпп. Мартирія диякона і Мартирія затворника, Печерських, у Дальніх печерах Мч. Анастасія	21 листопада	СОБОР АРХІСТРАТИГА МИХАІЛА ТА ІНШИХ НЕБЕСНИХ СИЛ БЕЗПЛОТНИХ Архангелів Гавриїла, Рафаїла, Уриїла, Селафіїла, Іегудіїла, Варахіїла та Єреміїла
8 листопада	Вмч. Димитрія Солунського Прп. Феофіла Печерського, архієп. Новгородського, в Дальніх печерах	22 листопада	Мчч. Онисифора і Порфирія Прп. Матрони. Прп. Феоктисти Прп. Онисифора, сповідника Печерського, в Ближніх печерах Мч. Олександра Солунського
9 листопада	Мч. Нестора Солунського Прп. Нестора Літописця, Печерського, в Ближніх печерах	23 листопада	Апп. від 70-ти Ераста, Олімпа, Родіона, Сосипатра, Куарта (Кварта) і Тертія Мч. Ореста лікаря
10 листопада	Прп. Іова, ігумена Почаївського Свт. Димитрія, митр. Ростовського Вмч. Параскеви-П'ятниці Свт. Арсенія, архієп. Сербського	24 листопада	Вмч. Мина Мч. Віктора і мц. Стефаниди Мч. Вікентія
11 листопада	Прмч. Анастасії Римлянині Прп. Аврамія затворника та блж. Марії, племінниці його Мчч. Клавдія, Астерія, Неона та Феонілі	25 листопада	Свт. Іоанна Милостивого, патр. Александрійського Прп. Ніла пісника
12 листопада	Сщмч. Зіновія, еп. Егейського, і сестри його мц. Зіновії Апп. від 70-ти Тертія, Марка, Іуста, Артеми	26 листопада	Свт. Іоанна Златоуста, архієп. Константинопольського Мчч. Антоніна, Никифора і Германа
13 листопада	Прпп. Спиридона і Никодима, прокурників Печерських, у Ближніх печерах Прп. Маври	27 листопада	Апостола Филипа. Прп. Филипа Ірапського Свт. Григорія Палами, архієп. Фессалонійського
14 листопада	Безсрр. і чудотворців Косми та Даміана Асійських і матері їхньої прп. Феодотії	28 листопада	ПОЧАТОК РІЗДВЯНОГО ПОСТУ Мчч. і спов. Гурія, Самона і Авива Прп. Паїсія Величковського
		29 листопада	Апостола і євангеліста Матфея
		30 листопада	Свт. Григорія чудотворця, еп. Неокесарійського Прп. Лазаря іконописця

Соціальні проекти нашого храму

ДИТЯЧИЙ КЛУБ «НЕДІЛЬНА ШКОЛА»

- Основи християнського віровчення. Закон Божий
 - Декоративно-театральне мистецтво
- Інформація за тел.:
(044) 360 04 10

КЛУБ
ПРАВОСЛАВНОЇ
ДИСКУСІЇ
(КПД)
Діалог із викликами
сучасного християнства

КЛУБ «ЗВ'ЯЗОК ПОКОЛІНЬ»

Індивідуальний графік.
Марина Іванівна
Брежинська
(067) 717 56 51
Володимир Павлович
Бабчун (044) 286 28 07

ВСЕУКРАЇНСЬКА БЛАГОДІЙНА ОРГАНІЗАЦІЯ

«МАМА І НЕМОВЛЯ» –
це перша організація,
яка вирішує
соціальні проблеми,
пов'язані із материнством та дитинством,
під патронатом
Церкви

ХРАМ НА ЧЕШТЬ ІКОНИ ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ
«ПОМІЧНИЦЯ В ПОЛОГАХ»
при Київському міському пологовому будинку № 1
вул. Арсенальна, 5
(044) 360 04 10
вт.,пт. - 14.00 - молебінь,
сб. - 09.00 - Божественна літургія

Шукайте нас у мережі інтернет

На сайті:
kupol.org.ua

У мережі FACEBOOK:
www.facebook.com/Kupol.Hram

Українська Православна Церква
Храм на честь
Різдва Пресвятої Богородиці
м. Київ, вул. Старонаводницька, 8/6
Храм відкритий щоденно з 10:00 до 17:00

Інформацію про розклад богослужінь
та новини парафії можна знайти
на нашому сайті та в мережі FACEBOOK
За інформацією звертайтеся
за тел. 360 04 10
та (098) 958 99 33